

סבלנות - מעשה מחכם ותם 2

והלקר ועמד עצמו אצל בעל-הבית אחד. ודרך המשרתים, שבתחלה צריכים להשכר בפחות ולעשות עבודות כבדות, ואחר-כך באים למעלות המשרתים הגדולים. והיה הבעל-הבית עושה עמו מלאכות כבדות, והיה שולחו לאדונים לשאת סחורה כדרך המשרתים, שצריכים לכף ידיהם תחת אציליהם להניח הפגד על בליטת היד ברחב הכתף, והיה כבד עליו מאד עבודה כזו. לפעמים היה צריך לעלות עם המשאוי הנ"ל על עליות הגבוהות, והיה קשה עליו העבודה.

וישב עצמו, כי היה פילוסוף בר-הבנה: מה לי לעבודה זו? הלא העקר הוא רק בשביל התכלית - לשא אשה ולהתפרנס, עדן איני צריך להסתכל על זה, על זה יהיה פנאי להבא, בשנים הבאות, כעת טוב לי להיות משוטט בארץ, להיות במדינות, להשביע עיני בעולם.

הלך בשוק וראה שנוסעים בעגלה גדולה סוחרים, ושאל אותם: להיכן אתם נוסעים? ללאגורנא (שם של עיר). התקחו אותי לשם? הן. וקבלו אותו לשם. ומשם הפליג לאטליא, משם-לשפאניא (ספרד). בין כך ובין כך עברו כמה שנים, ועל-ידי זה נעשה עוד חכם יותר מאחר שהיה במדינות רבות, וישב עצמו: כעת ראוי להביט על התכלית. והתחיל לחשב עם פילוסופיא שלו מה לעשות, ויישר בעיניו ללמד מלאכת צורף (בזהב), שהיא מלאכה גדולה ונאה, ויש בה חכמה, וגם היא מלאכה עשירה, והוא היה בר-הבנה ופילוסוף, ולא הצרך ללמד המלאכה כמה שנים, רק ברבע שנה קבל את האמנות ונעשה אמן גדול מאד, והיה בקי במלאכה יותר מן האמן שלמדו.

אחר-כך ישב עצמו: אף-על-פי שיש בידי מלאכה כזו, אף-על-פי-כן אין די לי בזה, היום חשוב זאת, פן בזמן אחר יחשב דבר אחר. והלקר והעמיד עצמו אצל שטיין-שניידער (חתוך ולטוש אבנים טובות), ומחמת הבנה שלו, קבל אמנות הזאת גם-כן בזמן מעט, ברבע שנה. אחר-כך ישב עצמו עם הפילוסופיא שלו: גם שיש בידי שתי האמנות, מי יודע פן לא יחשבו שניהם; טוב לי ללמד אמנות, שהיא חשובה לעולם. וחקר בהבנה ופילוסופיא שלו ללמד דאקטיריאה (מקצוע רפואה), שהוא דבר הצריך וחשוב תמיד, ודרך למוד דאקטיריאה-שצריכין ללמד מקדם לשון לטיין (לטינית) והכתב, וללמד חכמות פילוסופיא, והוא מחמת הבנתו למד גם זאת בזמן מעט, ברבע שנה, ונעשה דאקטיר גדול ופילוסוף וחכם בכל החכמות.

אחר-כך התחיל העולם להיות בעיניו כלא, כי מחמת חכמתו שהיה אמן גדול כזה וחכם ודאקטיר כזה, היה כל אחד מבני העולם בעיניו כלא, וישב עצמו לעשות לו תכלית ולשא אשה, ואמר בדעתו: אם אשא אשה בכאן, מי ידע מה שנעשה ממני? אלק ואשוב לביתי למען יראו מה שנהיה ממני, שהייתי נער קטן, ועכשו באתי לגדלה כזו! והלקר ונסע לביתו, והיה לו יסורין גדולים בדרך, כי מחמת חכמתו לא היה לו עם מי לדבר, ולא היה מוצא אכסניא כרצונו, והיה לו יסורים הרבה.